

Sygn. akt IV U 989/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Alicja Kowalska-Kulik

Protokolant: sekr. Ewelina Klimek

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2021 roku w Nowym Sączu

na posiedzeniu niejawnym

odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 16 czerwca 2020 roku znak: (...)

w sprawie R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o świadczenie postojowe

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje R. S. świadczenie postojowe.

Sygn. akt IV U 989/20

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 21 kwietnia 2021 roku

Decyzją z 16 czerwca 2020 r., znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N., na podstawie art. 15zv ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem (...) 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacjami kryzysowymi (Dz. U. z 2020 r. ,poz. 374 ze zm.) w związku z art. 83 ust. 1 i 2 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2020 r., poz. 266 ze zm.), odmówił R. S. prawa do świadczenia postojowego. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na podstawie art. 15zq ust. 4 pkt 1 ww. ustawy, osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i nie zawiesiła prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz jeżeli przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc. Organ rentowy ustalił, że we wniosku R. S. nie wykazał spadku przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej co najmniej 15 % w miesiącu maju 2020 roku w stosunku do miesiąca kwietnia 2020 roku.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył R. S., wnosząc o przyznanie świadczenia postojowego. Odwołujący się wskazał, że prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą , z której uzyskał spadek dochodu w miesiącu maju 2020 roku w

stosunku do miesiąca kwietnia 2020 roku w wysokości 14, 998 %, i brakuje mu do 15 % - 0, 002 %. Po zaokrągleniu drugiego miejsca po przecinku otrzyma spadek w wysokości 15 % .

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji. Wskazał, iż odwołujący się wykazał za kwiecień 2020 roku 8. 501, 00 zł, a za maj 2020 roku 7. 226, 00 zł. 15 % z kwoty 8.501, 00 zł to kwota 1. 275, 15 zł , co daje 7225, 85 gr. Odwołujący wskazał kwotę 7.226, 00 zł, czyli wyższą o 15 gr. Ustawa o COVID – 19 nie przewiduje proponowanych przez odwołującego się zaokrągleń procentowych, ale operuje „ sztywnym” 15 % progiem.

Stan faktyczny sprawy był w całości bezsporny i przedstawia się następująco:

R. S. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą w 2020 roku (przed 1 kwietnia) i jej nie zawieszał.

W dniu 14 czerwca 2020 roku odwołujący złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniosek o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym COVID – 19 dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. We wniosku wskazał, że przychód w dwóch miesiącach poprzedzających miesiąc złożenia wniosku wyniósł: za kwiecień 2020 roku - 8501, 00 zł, za maj 2020 roku- 7226, 00 zł.

Kwota przychodu poprzedzającego okres złożenia wniosku nie jest mniejsza o co najmniej 15 % od kwoty przychodu z miesiąca poprzedzającego ten miesiąc, ale o 14, 998 %. 15 % z kwoty 8.501, 00 zł to kwota 1. 275, 15 zł , (8.501 zł - 1. 275, 15 zł = 7225, 85 zł). Odwołujący wykazał kwotę 7.226, 00 zł, czyli wyższą jedynie o 15 gr.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszego postępowania była ocena spełnienia przez odwołującego się przesłanek do świadczenia postojowego.

Odwołujący się R. S. w dniu 14 czerwca 2020 roku złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniosek o świadczenie postojowe w związku z przeciwdziałaniem skutkom wywołanym COVID – 19 dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą. We wniosku wskazał, że przychód w dwóch miesiącach poprzedzających miesiąc złożenia wniosku wyniósł: za kwiecień 2020 roku - 8501, 00 zł, za maj 2020 roku - 7226, 00 zł.

Zgodnie z art. 15zq ust. 4 pkt 1 ustawy z 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID – 19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (Dz. U. z 374 ze zm.) - osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą świadczenie postojowe przysługuje, jeżeli rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej przed dniem 1 kwietnia 2020 r. i nie zawiesiła prowadzenia tej działalności oraz przychód z prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc złożenia wniosku o świadczenie postojowe był o co najmniej 15% niższy od przychodu uzyskanego w miesiącu poprzedzającym ten miesiąc.

ZUS z uwagi na różnicę 15 gr ocenił brak 15 % spadku dochodu do przyznania świadczenia, wskazując, że ustawa operuje sztywnym progiem procentowym.

W ocenie Sądu wskazać należy, że istotnie przepisy wskazują wprost na 15 % spadek dochodu, ale przesądzenie rozważanej kwestii wymaga po pierwsze odwołania się do ratio legis art. 15 zq ww. ustawy. W uzasadnieniu projektu nowelizacji, która wprowadziła do ww. ustawy art. 15zq, podkreślono, że osoby prowadzące działalność gospodarczą, opłacające składki same za siebie oraz osoby wykonujące pracę na podstawie umowy agencyjnej, umowy zlecenia, innej umowy o świadczenie usług, do których zgodnie z Kodeksem cywilnym stosuje się przepisy dotyczące umowy zlecenia, a także osoby wykonujące pracę na podstawie umowy o dzieło są szczególnie narażone na „niestabilność, a nawet całkowitą utratę przychodów z powodu pandemii COVID – 19 , ze względu na brak zleceń lub zamówień, czy

rezygnację z realizowanych lub zawieranych umów”. Rozwiązania legislacyjne obowiązujące już wcześniej w obliczu pandemii spowodowanej COVID – 19 w wielu przypadkach okazały się niedostateczne, aby uchronić określone grupy podmiotów przed zatorami płatniczymi i upadłością, jak również brakiem środków finansowych na zaspokojenie podstawowych potrzeb życiowych. Świadczenie postojowe zostało wprowadzone dla zmniejszenia negatywnych skutków gospodarczych pandemii. Celem ustawodawcy, który wprowadził wspomniany powyżej warunek spadku przychodu o 15% nie było zatem pozbawienie świadczenia postojowego przedsiębiorców najbardziej dotkniętych skutkami kryzysu, a określenie pewnej minimalnej wielkości uprawniającej do tego świadczenia. Bezspornym było, że w przypadku odwołującego się do wykazania spadku wymaganych 15 % brakuje zaledwie 15 gr.

Kluczowe dla ceny sprawy jest, że cel art. 15zq ww. ustawy winien być zrealizowany, aby skutki ekonomiczne kryzysu gospodarczego spowodowanego przestojem w związku z pandemią były mniej bardziej odczuwalne. Wszak regulacje dotyczące świadczenia postojowego mają zmniejszać negatywne konsekwencje gospodarcze pandemii, a nie je pogłębiać. W doktrynie i w orzecznictwie słusznie akcentuje się pierwszeństwo wykładni językowej nad pozostałymi rodzajami wykładni, tj. systemową i celowościową. Jednocześnie przyjmuje się trafnie, że w wyjątkowych sytuacjach wolno odstąpić od literalnego znaczenia przepisu. Taka możliwość powstaje, gdy wykładnia językowa pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią innych norm, prowadzi do absurdalnych z punktu widzenia społecznego lub ekonomicznego konsekwencji, rażąco niesprawiedliwych rozstrzygnięć lub pozostaje w oczywistej sprzeczności z powszechnie akceptowanymi normami moralnymi (vide: uchwała Sądu Najwyższego z 14 października 2004 r., sygn. akt III CZP 37/04). Zastosowanie wykładni celowościowej art. 15zq ww. ustawy w niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości. Ścisłe i literalne rozumienie powyższego przepisu prowadzi do nieracjonalnych konsekwencji pozbawienia świadczenia, gdyż do wykazania wymaganego progu brakuje tylko 15 gr. Wobec tego w ocenie Sądu różnicę w przychodzie 14, 998 % należało ocenić jako wymagany spadek przychodu o 15%.

Istotnym jest, że świadczenie postojowe przewidziano dla tych właśnie przedsiębiorców, którzy zostali najbardziej dotknięci skutkami kryzysu ekonomicznego wywołanego pandemią. Wobec powyższego zdaniem Sądu należy ocenić, że świadczenie postojowe, o którym mowa w art. 15zq ww. ustawy przysługuje również podmiotom, które w dwóch kolejnych miesiącach ujawnionych we wniosku wskazały spadek przychodu maksymalnie zbliżony do 15 %. Przeciwna interpretacja – co już wskazano - byłaby rażąco niesprawiedliwa i sprzeczna z celem analizowanej regulacji. Stosując wykładnię celowościową oraz mając na uwadze ust. 3 tegoż przepisu należy wskazać, że ustawodawca za nadrzędne uznał zaistnienie w następstwie wystąpienia COVID- 19 „przeboju w prowadzeniu działalności”. Celem ustawodawcy, co już podkreślono, była rekompensata niespodziewanie utraconych przychodów przedsiębiorcom, których działalność gospodarcza na skutek COVID – 19 doznała przeboju. (art. 15zq ust. 3) . Odwołujący się niewątpliwie jest takim przedsiębiorcą. W miesiącach poprzedzających miesiąc złożenia wniosku o świadczenie wykazał spadek dochodu o 14, 998 %, co daje po zaokrągleniu 15 % . Wsparcie przedsiębiorców w postaci świadczenia postojowego powinno służyć głównie tym podmiotom, które z przyczyn od siebie niezależnych nie miały możliwości osiągnięcia przychodów, co odwołujący wykazał.

Wobec powyższego - na mocy powołanych wyżej przepisów i art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał odwołującemu się R. S. świadczenie postojowe.

Sygn. akt IV U 989/20

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego,
2. kal. 14 dni.

N., dnia 4 maja 2021 r.

Sędzia: